

תת"ע (תל אביב) 2087-09-24 - מדינת ישראל נ' משה יגודייב

תת"ע (תל-אביב-יפו) 2087-09-24 - מדינת ישראל נ' משה יגודייבשלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 2087-09-24

מדינת ישראל

נגד

משה יגודייב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[05.12.2024]

כבוד השופט עידן שניר

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של המבקש לאחר שלא התייצב לדיון ביום 13.11.24.

הרקע העובדתי:

- ביום 1.8.24 הוגש כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ובו שלושה נוסעים למרות שמספר הנוסעים המקסימאלי המותר ברישיון הרכב הוא שניים בלבד, וזאת בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה. ההזמנה לדיון וכתב האישום הונפקו בסמוך לביצוע העבירה על-ידי שוטר ונמסרו לנאשם. במסגרת ההזמנה נדרש המבקש להתייצב ביום 1.10.24 בבית משפט זה לדיון הקראה.
- ביום 25.9.24 הגיש המבקש בקשה לדחות את מועד הדיון לתאריך אחר, וזאת עקב טיסה לחו"ל שתוכננה מבעוד מועד. באותו היום, ניתנה החלטה שבה נעתרתי לבקשה והדיון נדחה ליום 13.11.24.
- המבקש לא התייצב לדיון הנדחה ונשפט בהיעדרו. בגזר הדין, הושתו על המבקש העונשים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים, קנס כספי בסך 2,000 ₪ ופסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים. טענות הצדדים:
- ביום 17.11.24 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. בבקשתו טוען המבקש כי לא ידע על התאריך שנקבע ועל הזימון לתאריך אחר. עוד נטען כי גילה על פסק הדין אחרי שקיבל מסרון לטלפון הנייד המעיד על קיומו של חוב בסך של 2,000 ₪ מאת המרכז לגביית קנסות. המבקש ביקש לקבוע מועד דיון חדש בעניינו (להלן: "הבקשה המקורית").

5. דא עקא, הבקשה המקורית הייתה קצרה, לאקונית ולא נתמכה בתצהיר כנדרש. בהתאם ניתנה החלטה כי המבקש יגיש תצהיר חתום ומאומת על-ידי עורך-דין שבמסגרתו יתייחס לשני עניינים: האחד, העובדה כי במערכת "נט המשפט" נרשמה צפייה בהחלטת בית המשפט שדחתה את הדיון, באותו היום שבו ניתנה ההחלטה שבה, לבקשתו, נדחה תאריך המשפט למועד אחר; והשני, על המבקש לפרט את טענותיו לגופו של האישום שבו האישום.
6. ביום 27.11.24 הגיש המבקש בקשה מתוקנת מלווה בתצהיר. במסגרת הבקשה המתוקנת חזר המבקש על טענותיו שלא ידע על הדיון שנקבע ליום 13.11.24 שבו נשפט בהעדר, וכי נודע לו על כך לאחר קבלת מסרון בטלפון הנייד על קיומו של חוב. לעניין הצפייה בהחלטה באמצעות האינטרנט, טוען המבקש כי ניסה לצפות בה אך שהה בחו"ל, והקובץ עם ההחלטה לא נפתח ולכן לא היה מודע להחלטה. לגופו של האישום, טוען המבקש כי הסיע שתי עובדות שלו בשעות הלילה המאוחרות מאחר שלא הייתה דרך אחרת להביאן הביתה "וזאת על רקע האיום האיראני לתגובה כנגד ישראל - איום שהתרחש ביום למחרת."
7. המשיבה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי דיון ההקראה הראשון נדחה לבקשת המבקש ומשלא התייצב - נשפט בהעדרו ומשום כך לא נגרם למבקש כל עיוות דין.
- דיון:
8. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית-המשפט יבטל את פסק-הדין שניתן בהיעדר אם נוכח שהתקיים אחד מאלה: (1) הייתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו; (2) אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. הכלל הוא משסיים בית-המשפט את מלאכתו והוציא מתחת ידיו פסק-דין, "מעמדו של הנאשם הוא של מי שנשפט והורשע כדיו. לכן, כאשר מבקש הוא כי פסק-הדין יבוטל, עליו הנטל לשכנע את בית-המשפט מדוע יינתן לו "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של ההליך אשר הסתיים" (רע"פ 8583/04 חילף נ' מדינת ישראל, פורסם באתר נבו (02.11.04)).
9. לא שוכנעתי כי במקרה דנן הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. המבקש הגיש בקשה לדחיית דיון ההקראה עקב טיסה לחו"ל, שאליה נעתרתי, והמועד נדחה ליום 13.11.24. מעיון בתיק במערכת "נט המשפט" עולה כי בניגוד לטענותיו של המבקש, הוא צפה בהחלטה באתר האינטרנט עוד באותו היום שבו היא ניתנה, קרי, ביום 25.9.24. המבקש הגיש תצהיר שבו הוא טוען כי לא הצליח לצפות בהחלטה מאחר ששהה בחו"ל באותה עת. טענה זו תמוהה, בשים לב שבבקשת הדחייה שהגיש המבקש צורפו כרטיסי טיסה שבהם נרשם כי הטיסה לאתונה היא ביום 5.10.24. היינו, ביום שצפה המבקש בהחלטה הוא היה בישראל. אולם, אף אם אניח כי המבקש לא צפה בהחלטה באתר עקב תקלה בפתיחת הקובץ כפי שטען, הרי שהדיון נדחה לבקשתו של המבקש שלא טרח לברר מה עלה בגורלה של הבקשה שהגיש - ומדובר במחדל שרובץ לפתחו (ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל, פורסם באתר נבו (04.09.07)).

10. באשר לאפשרות לקיומו של עיוות דין, בית-המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פורסם באתר נבו (25.03.18) קבע כי המונח "עיוות דין" בהקשר לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר משמעו הצבעה על: "שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה".
11. בבקשתו המקורית, המבקש לא התייחס כלל לעניין עיוות הדין כאשר הטרוניה היחידה הייתה גובה הקנס. בבקשה המתוקנת, התייחס המבקש לאישום גופו, אך מדבריו עולה כי הוא הודה במיוחס לו ואינו חולק על-כך שהעבירה בוצעה וכי הסיע שתי נוסעות ברכבו, מעל המותר ברישיון הרכב. המבקש הסביר כי ביצע את המעשה מאחר שלא נמצא פתרון עבור שתי העובדות ובשים לב למצב הביטחוני והאיום האיראני שהיה צפוי להתממש (והתממש ביום למחרת).
12. בכל הכבוד והערכה, הסעת נוסעים מעל המותר ברישיון הרכב היא עבירה חמורה בעלת אופי בטיחותי. המבקש סיכן את כלל היושבים ברכב ואת הנוסעת הנוספת במיוחד, שכן מספר חגורות הבטיחות שמותקנות ברכב אינו תואם את מספר הנוסעים. אין בידי לקבל את טענת המבקש לפיה לא ניתן היה למצוא פתרון אחר, ובכל מקרה המעשה של המבקש יצר סיכון ממשי לשלום הנוסעות ברכב. דומה כי המבקש אף לא הפנים את חומרת העבירה ולא ניתן למצוא בבקשה נטילת אחריות אלא ניסיון להצדיק את נטילת הסיכון הבלתי סביר בנסיבות העניין.
13. באשר לעונש, שבתי ובחנתי את פסק הדין שניתן בהעדר, ואיני סבור כי הוא מחמיר עם המבקש כלל ועיקר. מדובר בעבירה מסכנת חיים כאמור, ובמסגרת העונש נתתי דעתי גם לעברו התעבורתי של המבקש אשר כולל 18 הרשעות קודמות בתעבורה. בין הרשעותיו, עבירות נוספות בעלות אופי בטיחותי בהן: נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה בקלות ראש, אי ציות לתמרור עצור ועוד.
14. לסיכום, אני סבור כי במקרה דנן לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש. המבקש ביקש דחייה של מועד הדיון, ולא טרח לברר מה עלה בגורלה של הבקשה ולכן המחדל בעניין זה רובץ לפתחו. לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין מהשאת פסק הדין שניתן בהעדר על-כנו. המבקש מודה בביצוע העבירה ואף אם אקח בחשבון את טיעוניו לעונש, לא מצאתי כי העונש שהושת על המבקש הוא חמור, זאת בשים לב לחומרת העבירה ובשים לב גם להרשעותיו הקודמות.
- הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר, נדחת.
- ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.